

85

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 marca 1973 r.

w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 120 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zasady zapewnienia niezbędnych zasobów wody do celów przeciwpożarowych.

2. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie przy budowie, rozbudowie, modernizacji i remontach kapitalnych obiektów budowlanych oraz urządzeń służących do zaopatrywania ludności w wodę w jednostkach osadniczych i zakładach pracy.

§ 2. Rozporządzenie nie dotyczy inwestycji, których założenia techniczno-ekonomiczne lub dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) zostały zatwierdzone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. W wypadkach uzasadnionych szczególnym zagrożeniem bezpieczeństwa ludzi lub mienia właściwy organ ochrony przeciwpożarowej może ustalić dodatkowe warunki zaopatrzenia wodnego.

Rozdział 2

Zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych w jednostkach osadniczych.

§ 4. 1. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne w jednostkach osadniczych powinno być zapewnione przez urządzenia służące do zaopatrywania ludności w wodę.

2. W jednostkach osadniczych, w których istniejące urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę nie pokrywają zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych, a wskaźniki ekonomiczne nie uzasadniają ich rozbudowy bądź budowy nowych urządzeń, oraz w jednostkach osadniczych, w których wykorzystanie wszystkich zasobów wody nie zaspokaja potrzeb ochrony przeciwpożarowej, powinny być wybudowane studnie o wydajności co najmniej 15 l/s lub zbiorniki przeciwpożarowe.

3. Rowy i kanały melioracyjne oraz rzeczki i strumyki o stałym przepływie wody mniejszym niż 20 l/s przy najniższym stanie wód, znajdujące się w odległości nie przekraczającej 500 m od skrajnej zabudowy jednostki osadniczej, powinny posiadać zastawki umożliwiające częściowe spiętrzenie wody oraz dojazdy i stanowiska do czerpania wody do celów przeciwpożarowych.

Rozdział 3

Zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych w zakładach pracy.

§ 5. 1. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne w zakładach pracy powinno być zapewnione przez urządzenia do dostarczania wody do celów pitnych, gospodarczych lub przemysłowych.

2. Jeżeli na terenie zakładu pracy nie ma urządzeń wymienionych w ust. 1 lub jeżeli urządzenia istniejące nie

zaspokajają potrzeb ochrony przeciwpożarowej, a ze względów ekonomicznych i technicznych nie jest wskazana ich budowa lub rozbudowa, do celów przeciwpożarowych powinny być przystosowane inne zasoby wodne, położone w odległości nie przekraczającej 500 m od obiektów zakładu pracy.

3. Jeżeli potrzeby przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego zakładu pracy nie mogą być zaspokojone zgodnie z przepisami ust. 1 i 2, brakującą ilość wody należy zapewnić przez budowę przeciwpożarowych zbiorników wodnych.

4. Zakłady pracy położone w granicach jednostek osadniczych powinny być zaopatrywane w wodę do celów przeciwpożarowych z urządzeń do dostarczania wody dla tych jednostek osadniczych. Brakująca ilość wody do celów przeciwpożarowych powinna być uzupełniona przez rozwiązanie techniczne, o których mowa w ust. 2 lub 3.

5. W zakładach pracy, w których zastosowane zostały urządzenia gaśnicze pianowe, tryskaczowe i zraszaczowe, stałe działka gaśnicze i zasłony wodne o wydajności przekraczającej 100 l/s, powinny być budowane odrębne sieci wodociągowe zasilające te urządzenia, jeżeli istniejące urządzenia do dostarczania wody nie mają odpowiedniej wydajności.

Rozdział 4

Przystosowanie do celów przeciwpożarowych istniejących lub projektowanych zasobów wody.

§ 6. Wszystkie zasoby wody znajdujące się w obrębie jednostki osadniczej oraz w odległości nie przekraczającej 500 m od skrajnej zabudowy tej jednostki powinny być przystosowane do poboru wody do celów przeciwpożarowych.

§ 7. 1. Przystosowanie do celów przeciwpożarowych istniejących lub projektowanych zasobów wody i sztucznych zbiorników wodnych powinno polegać na:

- 1) utwardzeniu dojazdu dla samochodów pożarniczych; dojazd powinien mieć nawierzchnię odwodnioną i wytrzymałą obciążenie 10 t, promień wewnętrzny łuku na drogach dojazdowych nie powinien być mniejszy niż 11 m, dojazd powinien mieć stanowisko o wymiarach 12 m × 12 m dla autopompy,
- 2) wykonaniu studzienek ssawnych lub innych urządzeń umożliwiających pobór wody, zabezpieczonych przed zamulaniem lub zamarzaniem,
- 3) zapewnieniu możliwości ssania (pobierania wody) z głębokości nie większej niż 6 m licząc od osi pompy.

2. W razie braku możliwości utwardzenia dojazdu zgodnie z przepisem ust. 1 pkt 1, należy zapewnić budowę stanowisk dla motopomp o wymiarach 3 m × 3 m z zachowaniem przepisu ust. 1 pkt 2 i 3.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 8. Odrębne przepisy regulują:

- 1) zasady finansowania budowy i konserwacji urządzeń do dostarczania wody do celów przeciwpożarowych,

2) warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać komunalne urządzenia służące do zaopatrywania ludności w wodę.

§ 9. Zakres i wskaźniki techniczne stosowania urządzeń do dostarczania wody do celów przeciwpożarowych i urządzeń gaśniczych określają Polskie Normy.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1964 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego (Dz. U. Nr 25, poz. 163).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. H. Piętek

86

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 26 marca 1973 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu tytoniowego.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą bezpieczeństwa i higieny pracy osób zatrudnionych w wytwórniach tytoniu przemysłowego i wyrobów tytoniowych oraz w składnicach wyrobów tytoniowych i tytoniu przemysłowego, zwanych w dalszej treści rozporządzenia „zakładami”.

2. Zakład obowiązany jest zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki na zasadach określonych w rozporządzeniu również studentom i uczniom odbywającym praktyki zawodowe.

§ 2. 1. Pomieszczenie do przeprowadzania prób laboratoryjnych na stacji wykupu tytoniu powinno być oddzielone od innych pomieszczeń i służyć wyłącznie do tego celu.

2. Odczynniki chemiczne używane przy próbach laboratoryjnych na stacjach wykupu tytoniu należy przechowywać w naczyniach szczelnie zamkniętych i niedostępnych dla osób nieupoważnionych.

§ 3. 1. Pomieszczenia pracy powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia, zapewniające należytą czystość i wymianę powietrza.

2. W urządzeniach produkcyjnych, wytwarzających w toku procesów technologicznych pyły, gazy, opary i inne szkodliwe dla zdrowia substancje, powinny być zainstalowane odpowiednie urządzenia wyciągowe.

3. W pomieszczeniach produkcyjnych powinny być dokonywane okresowe analizy powietrza w celu ustalenia ilości zawartych w nim zanieczyszczeń, nie rzadziej niż raz na rok.

4. Jeżeli analizy wykażą przekroczenie dopuszczalnych zanieczyszczeń, należy niezwłocznie przedsięwziąć środki mające na celu uzyskanie właściwej czystości powietrza.

§ 4. 1. Filtry pyłów odbieranych z pomieszczeń i urządzeń produkcyjnych powinny znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu, posiadającym wentylację wywiewną z urządzeniem do oczyszczania wydalanego powietrza.

2. Schodki prowadzące do zspów pyłowych powinny być zaopatrzone w poręcze, a szerokość schodków powinna wynosić co najmniej 0,7 m.

3. Urządzenia obrotowe znajdujące się na górnej obudowie cyklonów i multicyklonów powinny być zabezpieczone osłonami.

4. Obsługa filtrów zbierających pył powinna mieć wydzielone, szczelne pomieszczenie o powierzchni nie mniejszej niż 10 m² z dopływem świeżego powietrza, o ścianach dźwiękochłonnych z możliwością obserwacji pracy filtrów.

§ 5. W czasie ruchu maszyny lub urządzenia zabrania się dokonywania jakichkolwiek czynności nie przewidzianych w obowiązujących instrukcjach techniczno-ruchomych.

§ 6. Urządzenia i pasy napędowe, na których mogą powstawać ładunki elektryczności statycznej, powinny posiadać odprowadzenia uziemiające.

§ 7. 1. Rękojeści noży powinny posiadać zabezpieczenie uniemożliwiające ześlizgnięcie się ręki na ostrze.

2. Pracownicy posługujący się nożem powinni być wyposażeni w pochwy ochronne do noży.

3. Dostęp do noży do obcinania kukielek i cygar pracujących w maszynach cygarowych powinien być zabezpieczony w sposób uniemożliwiający powstanie przypadkowego urazu ręki.

§ 8. Elektryczne lampy wziernikowe, oświetlające wnętrza aparatów oraz urządzeń, powinny być hermetyczne i zasilane prądem o napięciu nie przekraczającym 24 V, a także powinny posiadać zabezpieczenie przed stłuczeniem klosza.

§ 9. Sprzęt ochronny zabezpieczający przed działaniem prądu elektrycznego powinien być badany okresowo przez uprawniony do tego dozór specjalistyczny. Niezależnie od tego sprzęt ten powinien być poddawany oględzinom zewnętrznym przed każdym jego użyciem.

§ 10. Przed wejściem pracownika do zbiornika, aparatu lub innego urządzenia technicznego należy zabezpieczyć znajdujące się w nich elementy ruchome przed przypadkowym uruchomieniem oraz przed dopływem wody, pary, gazu lub innych czynników.

§ 11. W miejscach i przy urządzeniach zagrażających zdrowiu i życiu należy umieszczać napisy ostrzegawcze.

§ 12. 1. Zabrania się użytkowania maszyn i urządzeń oraz środków transportu wykazujących usterki mogące być przyczyną wypadku lub nie zabezpieczonych przepisowymi osłonami.

2. Narzędzia i urządzenia stosowane przy wszelkiego rodzaju naprawach powinny być sprawne i właściwe dla danego rodzaju manipulacji.

Rozdział 2

Produkcja tytoniu przemysłowego.

§ 13. Zabrania się ręcznego rozcinania części dolnej związek liści tytoniowych po przecięciu maszynowym.